

Syntéza výstupov malých skupín v Hnutí Svetlo-Život k prvej téme synody určená pre zodpovedných v (arci)diecéze

Téma 1 - Spoločníci na ceste

Úvod

Hnutie Svetlo-Život (HSŽ) je pokoncilové hnutie, ktorého cieľom je formovanie zrelého kresťana, práca v malých skupinách a obnova miestneho spoločenstva vo farnosti. Synodálny proces v HSŽ koordinuje synodálny tím HSŽ na úrovni Centrálnej Diankone Jednoty HSŽ s celoslovenskou pôsobnosťou. Samotné synodálne stretnutia sa realizujú na úrovni základných formačných skupín HSŽ (manželské páry, slobodní dospelí, mládež a komunity).

Výstupy z týchto stretnutí spracúva synodálny tím do podoby syntéz po každej téme. Táto syntéza k prvej téme je vypracovaná z výstupov desiatich skupín, z toho 7 manželských kruhov, 2 skupiny slobodných dospelých a jedna komunitná skupina.

Formácia v Hnutí Svetlo-Život nás vedie k láske a službe, tak v našom spoločenstve, ako aj predovšetkým vo farnostiach, v ktorých žijeme. Verní tejto charizme sa snažíme byť nápomocní miestnym kňazom v službe vo farnosti podľa aktuálnej potreby. Snažíme sa byť kresťanmi s druhými a chceme sa viac zaujímať aj o tých, ktorí sa nám javia byť na okraji záujmu v našich farnostiach. Snažíme sa naplňať sen o cirkvi, ktorá je domovom a útočiskom pre každého. Ako manželia a rodičia vidíme naše poslanie v prvom rade pri budovaní manželskej lásky, úcty a jednoty, výchove našich detí v duchu kresťanských hodnôt a následne v službe vo farnosti a spoločenstve. K tomu nám výdatne napomáha formácia v rodinnej vetve Hnutia Svetlo-Život, kde sa pravidelne stretávame na modlitbách, zdieľaní a formácii v tzv. kruhoch (4 až 7 manželských párov). Rovnako pomáha formácia v HSŽ aj mládeži a dospelým. Toto spoločné kráčanie prináša mnohé požehnania, ktoré sú zvyčajne viditeľné a prítomné vo farských spoločenstvách, kde žijeme. Sme k dispozícii a chceme byť nápomocní miestnym kňazom v rozličných službách, najmä pri pastorácii a práci s manželmi a rodinami.

1. Som kresťanom pre seba, alebo s druhými? Ako môžem byť viac kresťanom s druhými a nie pre seba?

- Prevláda osobný a rodinný individualizmus. Viac sa máme otvoriť pre službu druhým (napr. v kostole). Je to aj cesta evanjelizácie (v našich každodenných situáciách, v práci, rodine...).
- Ako emauzskí učeníci, ktorí kráčali spolu, hoci ešte nemali svetlo vo svojej situácii, aj my môžeme kráčať spolu – to je spoločenstvo. Mať uprostred seba aj Ježiša.

2. Ako si k sebe navzájom v našom spoločenstve môžeme byť bližší?

- Ľudským záujmom. Spoločným trávením času - ideálne je, keď spolu slúžime. Najviac sa nám osvedčilo, ak sú manželské páry z jedného spoločenstva v rámci tej istej farnosti, v ktorej spolu slúžia.

3. Ako sa viac usilovať v spoločenstve o jednotu, alebo čo môžem urobiť preto, aby sme eliminovali mentalitu polarizácie, rozdelenia, „sektárstvo“?

- Komunikácia. Modlitba. Začať vo svojej rodine.

4. Čo/kto mi príde na myseľ, keď sa povie „Cirkev“? A čo farnosť/„miestna Cirkev“?

- Prvý pohľad: Všeobecná cirkev. Hierarchia. Až po hierarchii sú laici. „Spolok dôchodcov“.
- Druhý pohľad: Cirkev je zázemie, kde sa môžem cítiť dobre. Všetci tí, čo sa cítia byť členmi Cirkvi/farnosti. Ako studňa so živou vodou, pri ktorej sa všetci stretávajú a čerpajú z nej. Ako obraz Noemovej archy – bol to koráb, ktorý na rozdiel od Titaniku nevyzeral vábne, ale doviezol svoju posádku tam, kam bolo potrebné. Tak je to aj s Cirkvou, že aj keď to často nevyzerá v Cirkvi vábne, ona dovedie ľudí bezpečne k spáse.

5. Môže sa niekto v našom miestnom spoločenstve Cirkvi cítiť, že nie je súčasťou farnosti /miestnej Cirkvi? A prečo je ponechaný na okraji?

- Mnohí sa cítia nepovšimnutí. Majú pocit nehodnosti. Niekedy človek sám sa vyraduje na okraj...
 - Chýba z našej strany odvaha osloviť a pozvať do spoločenstva.
 - Skupinkujeme sa a venujeme čas len našim vyvoleným osobám, pri ktorých sa cítime príjemne...
 - Sú takí, ktorí len využívajú "sviatostný servis", ale nebudujú vzťahy s inými farníkmi a aj takí, ktorí sa aktívne zapájajú do života farnosti.
-

6. Akú predstavu mám o miestnej Cirkvi, t. j. o našej farnosti? Čo by v nej malo určite byť (od najdôležitejších po menej podstatné), čo mi tam chýba, čo hodnotím pozitívne - negatívne? Možno, aký je môj „sen o Cirkvi“?

- Naša predstava o miestnej Cirkvi je, aby všetky rodiny so záujmom o Boha našli spoločenstvo na spoločné zdieľanie viery. Aby sme sa vedeli obetovať pre druhých. Cirkev ako môj domov. Cirkev je spoločenstvo dobrých ľudí, ktorí ťa stále prijímajú. Budeme sa predbiehať v láske a v službe. Aby boli úprimné a otvorené vzťahy, prejavovaná nezištná pomoc.
- Aby boli spoločné stretnutia vo farnosti a spoločné aktivity, ktoré motivujú k ceste za Ježišom. Sen o miestnej „komunite“ (na vzor prvotných kresťanov), kde sa ľudia poznajú a prežívajú svoje životy spoločne, bez ohľadu na generačné rozdiely. Možno aj s väčšou otvorenosťou, ako vidíme v nekatolíckych „zboroch“. Prekonať anonymitu.
- Aby farnosť bola spoločenstvo spoločenstiev, aby každý človek farnosti bol zapojený do malého spoločenstva (bunkové spoločenstvá), ktoré ale navzájom nesúperia a nedela aby bola takým výbuchom Božej chvály na farskej liturgii.
- Aby bola služba/funkcia „recepčného“, ktorý víta prichádzajúcich na bohoslužbu - to buduje spolupatričnosť. Kňazi by sa mali po svätej omši porozprávať/pozdraviť s veriacimi.
- Mať spoločenskú miestnosť a zísť sa po sv. omši na agapé.
- Aby bola Cirkev oslobodená od strachu a komplexov, chváliaca Boha, kde si každý človek nájde svoje miesto, naplnenie života, aby boli slobodní a pomáhali si navzájom
- Ak nestíhajú kňazi, potom je možno vytvoriť (platené) miesta pre laikov na potrebné úlohy.

7. Kam kráča súčasná Cirkev/naše spoločenstvo/naša farnosť? Sme na spoločnej ceste „cieľa-vedomí“? Kam vlastne smeruje naša cesta? Ide Cirkev/spoločenstvo správnym smerom za svojim cieľom? Ako môžeme my - ako súčasť Cirkvi, kráčať správnym smerom?

- Z hľadiska súčasnej epidemiologickej situácie v spoločnosti sa postoje v cirkvi vyhrotili, prevláda nejednota, a tak nejdeme správnym smerom. Hľadáme pravdu na internete. Spoliehame sa na to že predstavení všetko presne povedia.....
 - Máme kráčať smerom k zodpovednému hľadaniu pravdy. Je to prejav dospelosti kresťana. Cirkev sa bude počtom zrejme umenšovať, musí viac pracovať s mládežou. Väčšia spojitosť služby kňazov a laikov. Môžu sa navzájom o seba oprieť.
 - Farníci majú dať svojim kňazom najavo, že ich potrebujú. Kňazi potrebujú zažiť Božiu lásku cez ľudské gestá a praktickú pomoc farníkov. Mali by zažiť život spoločenstva.
-

-
- Keďže kormidelníkom Cirkvi je sv. Otec, je preto potrebné vovádzať jeho výzvy do konkrétnych činov.
 - Osobný duchovný život. Celoživotná formácia je cestou dozrievania jednotlivca, farnosti, spoločenstva, Cirkvi.
 - Malé spoločenstvá môžu napomôcť cirkvi, aby išla správnym smerom. Malé skupiny sú budúcnosťou cirkvi.
 - Evanjelizácia - ohlasovať Evanjelium slovami a skutkami.

HSŽ Synodálny tím
